

SHP-E(NL)

Nederlandse Stichting Helpen met Paarden - Equithérapie

DESKUNDIG WERKEN MET MENSEN EN PAARDEN

Deze opinie verscheen woensdag 14 april 2010 in De Paardenkrant

10-04-16 Zelfbenoemde Equithérapeuten kwalijke zaak

Namens de Nederlandse Stichting Helpen met Paarden (SHP) wil ik reageren op recente publicaties over paardentherapie en coaching met paarden. Op talloze websites bieden zelfbenoemde ervaringsdeskundige 'specialisten voor paarden en mensen' hun diensten aan. Onze stichting, die sinds tien jaar een gedegen opleiding tot equithérapeut aanbiedt en een internationaal getoetst kwaliteitsbeleid voert, vindt het een zeer gevaarlijke zaak wanneer mensen die over geen enkele opleiding beschikken op het gebied van het begeleiden van processen met ondersteuning van het paard, deze vorm van therapie aanbieden en uitvoeren.

Een analyse van deze websites toont aan dat therapie met behulp van het paard op dit moment kennelijk een hoge marktwaarde heeft. Anders gezegd: er bestaat een behoefte aan alternatieve methoden in de therapeutische, pedagogische en psychosociale sector. Momenteel lijken managementtrainingen, het ontwikkelen van leidinggevende capaciteiten en esoterische zelfontdekkingsseminars met paarden een enorme 'hit' te zijn. Hoe positief de groeiende belangstelling voor Animal Mediated Assistance and Therapy ook voor de serieuze equithérapeut is, deze interesse geeft ook reden tot bezorgdheid. De belangstelling voor het paard in zijn functie als 'spiegel van de ziel' leidt helaas namelijk eveneens tot de inzet van het paard op momenten dat deze ongepast, gevaarlijk en ethisch niet te verantwoorden is.

Ondeskundig aanbod

Naast zuiver economische motieven, treffen we ook andere oorzaken aan van ondeskundig tot zelfs dubieus gebruik van het paard. Omdat het paard niet alleen op toekomstige cliënten, maar ook op meer of minder goed opgeleide zelfbenoemde 'helpers' een grote aantrekkingskracht heeft, is het vaak hun enthousiasme in combinatie met weinig voorkennis die – soms met de beste intenties – tot een niet serieus te nemen, ondeskundig aanbod leidt.

Daarnaast zijn er helaas ook aanbieders die hun eigen problemen met de hulp van cliënten en paarden onder controle proberen te krijgen, en beide voor hun eigen doeleinden misbruiken.

In mijn praktijk word ik regelmatig geconfronteerd met slachtoffers van diverse workshops die ik als onverantwoordelijk beschouw, zoals paardentherapieën of zelfontdekkings-, angst- of leiderschapsworkshops die tot psychische of lichamelijke schade hebben geleid.

Zo bezien kan het gebruik van het paard als 'spiegel' zelfs gevaarlijk worden, want het paard op zich is nog geen thérapeut. Hij beschikt over zeer relevante eigenschappen en de bereidheid met de mens samen te werken en hem een spiegel voor te houden. Dat kan hij echter alleen doen in samenspel met een kundig thérapeut, een systematisch thérapieconcept en de juiste randvoorwaarden. Dan pas kan het zijn vaardigheden ontplooien en een wezenlijke factor als niet-menselijke co-thérapeut in het thérapeutisch proces worden.

Ethische code

Wat onderscheidt serieuze Animal Mediated Assistance and Therapy, zoals aangeboden door specialisten, van

allerlei pogingen met het paard als spiegel te werken zonder over de nodige technische, theoretische en ethische kennis te beschikken?

Dit zijn onder andere de gecertificeerde equithérapeuten SHP. Zij hebben allemaal een opleiding gevolgd en hebben daarnaast ervaring opgedaan binnen de hulpverlening. Verder hebben ze een hippische kwalificatie op zak en een pittige opleiding van twee jaar achter de rug. Onze stichting hanteert een gedegen kwaliteitsprofiel van de equithérapeut. Dit profiel wordt in de opleiding verworven en voor uitreiking van het diploma getoetst.

Equithérapeuten SHP hanteren een degelijk behandelmodel en verplichten zich dat na te leven. De gecertificeerde equithérapeut moet zich blijven bijscholen en zijn deskundigheid en therapeutische en hippische vaardigheden op peil houden. Hij beschikt verder over de stalplaquette die hem als Equithérapeut SHP legitimeert.

De gecertificeerde equithérapeut voorziet de cliënt van informatie over zijn basisberoep, zijn behandelmodel en de manier waarop hij het paard wil inzetten om de betreffende cliënt te ontwikkelen, ondersteunen of genezen.

Afhankelijk van zijn basisberoep en zijn specialisatie kan het gaan om psychotherapie of psychosociale begeleiding voor volwassenen of kinderen, over ontwikkelingsbevordering voor kinderen, orthopedagogische begeleiding of revalidatie. Ook zelfervaring en teambuilding kan op basis van equithérapie worden aangeboden.

De gecertificeerde equithérapeut werkt bovendien met een goed opgeleid therapiepaard dat uiteraard is gehuisvest onder paardvriendelijke condities. Samen met het paard bouwt hij aan een driehoeksrelatie tussen cliënt, paard en therapie, waarin paard en cliënt een bewegingsdialoog met elkaar aangaan. De therapie begeleidt dit procesmatig.

Positieve sporen

Ter afsluiting wil ik benadrukken dat het paard ons niet alleen aanspreekt, het kan ook zijn sporen in ons achterlaten. Of deze sporen aangenaam of onaangenaam, rustgevend of verontrustend, bevorderlijk of schadelijk zijn, is afhankelijk van de context waarin we deze ervaringen opdoen, in welke samenhang we deze plaatsen en hoe we ze kunnen verwerken.

Equithérapie is erop gericht de ervaringen met het wezen paard systematisch te gebruiken om positieve sporen te genereren die, wanneer ze op de juiste manier zijn verwerkt, zelfs op lange termijn de levenskwaliteit van de cliënt kunnen verbeteren.

Ulrike Thiel werkt voor de Nederlandse Stichting Helpen met Paarden in Soerendonk. Dit is een organisatie ter bevordering van therapeutisch paardrijden op wetenschappelijk verantwoorde wijze.

Deze opinie verscheen woensdag 14 april 2010 in De Paardenkrant

reacties

Wat leuk om te zien dat er op horses.nl steeds vaker aandacht wordt besteed aan equithérapie en andere vormen van paard geassisteerd werken. Aangezien ik zelf werkzaam ben in dit gebied, kan ik het alleen maar toejuigen dat er steeds meer belangstelling voor is. Dit betekent dat er steeds meer mensen deze bijzondere manier van werken kunnen ervaren!

Het valt mij op dat de reacties vooral gaan over de sub- of objectiviteit van mevrouw Thiel. Blijkbaar trekt dit het gehele waarheidsgehalte van het artikel in twijfel. Het zou dan ook mooi zijn als zij daar persoonlijk op zou reageren.

Ik kan mij persoonlijk wel vinden in de strekking van het artikel van mevrouw Thiel. Equithérapeuten zonder de benodigde kennis en vaardigheden, zijn inderdaad een kwalijke zaak. Hiermee zou ik echter niet meteen willen stellen dat iedereen die geen SHP-E kwalificatie heeft, dus ook niet geschikt is als equithérapeut. Helaas lopen er wel mensen rond die zeggen equithérapie te doen en ondertussen meer schade aanrichten dan dat ze mensen helpen... Ook ik kom in aanraking met dit soort verhalen. Dit geeft een negatief imago aan de gehele beroepsgroep en dat vind ik jammer.

Ik wil er echter wel op wijzen dat dit in (bijna) elke beroepsgroep gebeurt! Zo zijn er ook 'gewone' therapieuten (zonder paarden) die niet de benodigde kennis en vaardigheden hebben. Er zijn goede en slechte psychologen, met en zonder opleiding en diploma's, met en zonder empathie en mensenkennis. Zo ook in de paardenwereld. Er zijn goede en slechte instructeurs, met en zonder diploma's, met en zonder paardenkennis. Dit is dus niets nieuws. Natuurlijk komt dit ook voor in de wereld van equithérapie! Dit betekent inderdaad dat cliënten goed op moeten

letten wie zij als therapeut kiezen. Overigens is hier onlangs een goed boek over verschenen voor degene die zich daar in willen verdiepen: 'het paard als leermeester'.

Het valt mij op dat mevrouw Thiel in haar artikel in het begin equithérapie en (management)training door elkaar gebruikt. Later gaat zij echter alleen in op therapie en op opleidingen op dit gebied. Ik vind het zeer kwalijk om deze twee vormen van paard geassisteerd werken door elkaar heen te gebruiken. Naar mijn mening zijn dit twee verschillende expertises. Weliswaar worden veel dezelfde principes en werkvormen gebruikt, net als in reguliere therapie en training het geval is, maar dit vraagt toch een andere professional als begeleider. Zelf werk ik als paardencoach voor oa managementtrainingen. Dit betekent niet dat ik mijzelf ook als equithérapeut zie en ik zal in geval van psychische nood dan ook altijd doorverwijzen naar een erkend psycholoog of psychiater. Equithérapeuten en paardencoaches volgen dan ook niet dezelfde opleidingen en hebben niet dezelfde achtergrond. Vanzelfsprekend is het echter ook bij het selecteren van een goede paardencoach voor een management training of andere training op het gebied van professionele ontwikkeling, van belang om zorgvuldig te kijken naar opleiding, ervaring en eventueel reacties van klanten.

Tenslotte verbaas ik mij over de reactie van Simone de Kok.

Quote:

"Continue doorleren en het wiel opnieuw uitvinden is mijn inziens niet de oplossing. Op een gegeven moment moet je vrede vinden met het paard en het compromis is dan gesloten. "

Ik ben het er mee eens dat 'het wiel steeds opnieuw uitvinden' overbodig is. Daarom zijn er ook boeken, artikelen, onderzoeken en opleidingen op dit gebied, waardoor wij van elkaar kunnen leren. 'Continue doorleren' lijkt mij echter wel van groot belang. Zeker in een vakgebied dat nog zo in ontwikkeling is. Als trainer/coach ben ik er van overtuigd dat mensen hun hele leven kunnen leren en groeien. Ik vind het zonde dat u uzelf dit ontnemt.

Met vriendelijke groeten,

Wendela den Tonkelaar
paardencoach

Wendela den Tonkelaar, Amsterdam | 20-04-2010 | 20:59:15

Reactie op deze discussie vanuit de Federatie Paardrijden Gehandicapten.

In 2008 legde de Federatie Paardrijden Gehandicapten omtrent de beroepsgroep "therapeuten die het paard inzetten als therapeutisch hulpmiddel" haar standpunten vast in de Contourennota "Een organisatie voor therapeuten met paarden onder FPG-vlag". Zie webpagina:

http://www.verenigingfpg.nl/pdf/Ther_pr_Contourennota_organisatie_therapeuten_FPG_DEF.pdf

Contourennota

Hieronder uit deze nota enkele passages:

(...)

Volgens bestuursbesluiten van december 2007 en januari 2008 hanteert het FPG-bestuur voor erkenning van de betrokken categorie therapeuten als minimumvereisten:

1. De therapeut is in het bezit van een HBO-diploma in de zorg- of welzijnssector, welke opleiding garandeert dat hij of zij bij een cliënt een anamnese kan afnemen en een behandelplan kan opstellen en uitvoeren.
2. De therapeut heeft een hippische kaderopleiding afgesloten op het niveau van minstens de Commandantencursus FPG, of KNHS Instructeur 2. De therapeut heeft hiermee aangetoond zelf voldoende hippische vaardigheid te bezitten. (...)
3. De therapeut heeft, om beide kennisvelden met elkaar te combineren, een koppelopleiding gevolgd, waarmee hij/zij zich specialiseert in het therapeutisch werken met het paard.

(...)

In Nederland zijn voor het merendeel therapeuten werkzaam die het diploma Equine Assisted Therapy, EAT (Hogeschool Artevelde te Gent) hebben, of het diploma Equithérapeut (Nederlandse Stichting Helpen met Paarden

(SHP-E (NL)). Deze opleidingen kunnen gekwalificeerd worden als de bovengenoemde koppelopleiding. Enkele anderen genoten hun opleiding in o.a. Duitsland en Oostenrijk. Daarnaast werken er bij FPG-leden therapeuten en instructeurs die bij gebrek aan een opleiding in Nederland door zelfstudie en ervaring in de loop van vele jaren deskundigheid hebben opgebouwd.

De beroepsuitoefening

Het therapeutisch werken met paarden ten behoeve van hulpvragen bij mensen dient in de visie van de FPG te worden gekenmerkt door:

- Veranderingsprocessen gericht op verbetering van het functioneren van de cliënt
- Interventies op grond van diagnostiek
- Inpassing in overige therapeutische programma's van de cliënt
- Begrenzing in tijd van de behandeling
- Evaluatie en rapportage
- Verantwoord bedrijfsmatig handelen in de therapeutische praktijk, en met paarden

Ten behoeve van veiligheid en arbeidsomstandigheden worden eisen gesteld aan de kwaliteit en veiligheid van de accommodaties, gelijkwaardig aan die voor FPG-maneges. Aangesloten praktijken garanderen het welzijn van en een verantwoorde omgang met paard en pony.

(...)

Federatie Paardrijden Gehandicapten: www.verenigingfpg.nl

D.Papma, Arnhem | 20-04-2010 | 12:12:48

Ik lees de reacties die op het artikel van SHP: 'Zelfbenoemde equitherapeuten kwalijke zaak' volgen met groeiende ergernis. Bovendien stemt de verregaande vrijblijvendheid in toon mij nogal somber over hetgeen sommige therapeuten hun cliënten te bieden hebben. Wat bezielt de mensen op het terrein eigenlijk? In plaats van de pertinente kritiek in het artikel gemakshalve af te doen als een pleidooi pro domo, zou men er goed aan doen de dialoog met SHP op een ernstig niveau aan te gaan. Men heeft daar immers alle belang bij, precies omdat opleiding en kwaliteitscontrole van fundamenteel belang zijn voor de status en de geloofwaardigheid van het therapeutisch werken met paarden.

Sinds ruim twee jaar volg ik -- zelf niet werkzaam in de sector -- uit persoonlijke en professionele interesse de lectuur over equithérapie op. Mijn vaststelling als buitenstaander is, dat zowel de lectuur over het onderwerp als het aanbod van mogelijke therapieën via websites, veel aan duidelijkheid te wensen overlaat. De wolligheid in het taalgebruik, het inconsequente gebruik van terminologie, het ondoelmatige karakter van het aanbod doen mij regelmatig vragen stellen bij de deskundigheid en de beroepsernst van de aanbieders. Wie zich als client wenst te informeren, heeft het aartsmoeilijk om in het erg disparate aanbod zijn weg te vinden. Precies hier kan SHP -- zonder aanspraak op het monopolie te maken -- als organisatie die internationale maatstaven hanteert, een belangrijke rol spelen. De sector kan er alleen maar baat bij vinden om zich te conformeren aan de kwaliteitseisen van de opleiding van SHP. De opmerking dat het paard een spiegel is en er dus "geen vaardigheden aan te pas komen" (Marlies Holtrum) vind ik bepaald luchthartig. Het paard als spiegel, dat mag allemaal wel zijn, maar wat als de client niet weet wat hij in die spiegel ziet? En nog, wat moet hij er verder mee in het licht van de therapie die wordt gevolgd? En een therapie die als enige resultaat heeft, dat de client "blij is met de mooie momenten die hij/zij heeft meegemaakt in gezelschap van het paard", die lijkt mij toch werkelijk niet veel te wegen.

De kostprijs van een opleiding tot equitherapeut is hier ook een hot issue. Dat een degelijke opleiding tijd, geld en inspanning kost, is iets waar vreemd genoeg weinig begrip voor is. Het behalen van een kwaliteitscertificaat, daar wil men rustig omheen kunnen. De opvatting dat het stellen van kwaliteitseisen en een verplichte nascholing "een vorm van tijd en geldverspilling" is (Simone de Kok), verraadt een attitude die ik in voorkomend geval als client niet zou waarderen. Ik denk dan maar dat het welzijn van de client toch ook niet goedkoop is.

Jen de Groeve, Brakel | 20-04-2010 | 09:11:35

Quote: SHP concludeert uit de (gedeeltelijk sterk emotioneel getinte) kritiek op haar waarschuwing voor ondeskundig gebruik

Antwoord: Deze terechte kritiek heeft niets te maken met emoties. Voor mij is SHP hetzelfde als Hypocampus. Het geld wat verdient wordt aan de verplichte vervolgcursussen, waar ik het nut niet van zie, vloeit direct naar mevr. U. Thiel

Mijn inziens worden alle reacties die gegeven worden ook beantwoord door mevr. Thiel.

Op de vraag waarom er vervolg curcussen nodig zijn en daarvoor betaald moet worden is mij onduidelijk.

Quote SHPO Het paard beschikt over zeer relevante eigenschappen en de bereidheid met de mens samen te werken en hem een spiegel voor te houden. Dat kan hij echter alleen doen in samenspel met een kundig therapeut, een systematisch therapieconcept en de juiste randvoorwaarden. Dan pas kan het zijn vaardigheden ontplooien "

Reactie Marlies: Holten/Born: Beste mw Thiel, de ware aard van het paard (in al zijn puurheid) is de spiegel; hier komen geen vaardigheden aan te pas!

Wat belangrijk is, is dat een client(e) blij is met de mooie momenten die hij/zij heeft meegemaakt in gezelschap van het paard.

Kan me totaal vinden in de reactie van Marlies.

Ongetwijfeld heeft de SHP ook goede punten die positief inwerken op het paard. Daarnaast pretendeert men dat zij de beste zijn op dit gebied.

Er zijn meerdere redenen die naar Rome leiden zoals Adri-Jan van de Velden al aangaf

Voor mij is SHP gezien haar eisen die men stelt aan studenten en de verplichte vervolg curcussen, is een vorm van tijd en geld verspilling.

Continue doorleren en het wiel opnieuw uitvinden is mijn inziens niet de oplossing. Op een gegeven moment moet je vrede vinden met het paard en het compromis is dan gesloten.

Veel ruiters hebben vanuit zichzelf een gevoel voor het paard en het paard voor de ruiter. Daar komt geen vervolg circus aan te pas.

Veel raad maakt radeloos
simone de Kok, amstelveen | 19-04-2010 | 14:00:45

Jammer dat de reacties van SHP via de redactie verlopen.

Het gaat natuurlijk om de stijl en strekking van dit artikel. Er wordt hier, op basis van websiteonderzoek, openlijk getwijfeld aan de deskundigheid, ethiek en beweegredenen van collega aanbieders. Dit lijkt mij wetenschappelijk op geen enkele wijze houdbaar.

Volgens schrijfster is er een veel beter alternatief, wat ook de enige goede manier zou zijn. En dat is de opleiding van schrijfster. Dit heeft op zijn minst de schijn van mogelijke belangenverstrengeling.

Als wetenschappelijk georiënteerde organisatie zou je dit m.i. niet moeten willen.

Natuurlijk doet SHP heel veel goede dingen, met de juiste intentie, beweegredenen, ethiek. En dat doen heel veel anderen ook die daarom respect verdienen Er zijn meerdere wegen naar Rome en SHP is er daar 1 van maar niet de enige juiste.

Met vriendelijke groet, Adri-Jan van der Velden van ABC Care
Adri-Jan van der Velden, Alphen NB | 18-04-2010 | 16:56:57

🚩 Ik heb een klacht over deze reactie

De redactie ontving onderstaande reactie van de organisatie SHP:

SHP concludeert uit de (gedeeltelijk sterk emotioneel getinte) kritiek op haar waarschuwing voor ondeskundig gebruik van het paard in therapeutische processen, dat dit artikel kennelijk ook aanleiding tot misinterpretaties heeft gegeven. SHP beaamt niet een monopolie te hebben voor therapeutisch werken met het paard. De SHP vindt het wel belangrijk voor dieren en cliënten, dat voldoende duidelijkheid wordt gegeven over welke kwalificaties een therapeut beschikt en welke werkvorm, richtlijnen en ethische code de therapeut naleeft. SHP biedt een mogelijk werkmodel en een systeem voor kwaliteitsbewaking en verduidelijking. SHP hoopt in samenwerking met meerdere (inter)nationale organisaties die soortgelijke doelstellingen beogen, algemene internationale kwaliteitsnormen en certificeringen voor verschillende werkmodellen en kwalificaties binnen AAT (Animal Assisted Therapy) en AMAT (Anima Mediated Assistance and Therapy) te ontwikkelen, zodat EAT (Equine Assisted Therapy) - indien door gekwalificeerde therapeuten aangeboden - ook door verzekeraars en/of andere financiers voor hulpverleningsactiviteiten erkend kan worden. Hier wordt op international niveau al aan gewerkt. Wildgroei is binnen de tak van AAT en AMAT net zo gevaarlijk als in andere paramedische psychologische en pedagogisch vakken. Hier gaat het naast het welzijn van de cliënt ook om het welzijn van de niet menselijke co-therapeut.

Ook wordt SHP door een aantal van de reacties voortvloeiend uit dit artikel geconfronteerd met een aantal vragen, misverstanden en opmerkingen, die er over het werkmodel, de opleiding, de organisatie en de kwaliteitsbewaking van Equithérapie van SHP bestaan. Maar ook over hoe zich deze visie verhoudt tot verschillende werkvormen in Animal Assisted Therapy and Activities. Daarom heeft SHP een link op haar homepage geopend om hierover verdere informatie te verstrekken. Ook vragen kunnen via de volgende link worden doorgegeven aan SHP.

<http://www.equitherapie.org/page/SHP-geeft-antwoord>

Daarnaast wil de SHP nog een reactie geven op de reactie van Marlies, Holtum/Born

Quote Marlies, Holtrum/Born: Opmerkelijk, mw Thiel stelt het volgende " Het paard beschikt over zeer relevante eigenschappen en de bereidheid met de mens samen te werken en hem een spiegel voor te houden. Dat kan hij echter alleen doen in samenspel met een kundig therapeut, een systematisch therapieconcept en de juiste randvoorwaarden. Dan pas kan het zijn vaardigheden ontplooien "

Beste mw Thiel, de ware aard van het paard (in al zijn puurheid) is de spiegel; hier komen geen vaardigheden aan te pas! Wat belangrijk is, is dat een client(e) blij is met de mooie momenten die hij/zij heeft meegemaakt in gezelschap van het paard.

Reactie SHP: Verschillende werkvormen en werkmodellen behoeven ook verschillende kwalificaties. Equithérapeuten SHP zijn met therapie bezig. Dus met een systematische inzet van het paard binnen een therapeutisch of pedagogisch of psychosociaal proces.

Er zijn nog veel misverstanden over wat de termen Animal Mediated Assistance and Therapy (AMAT) Animal Assisted Therapy (AAT) en Animal Assisted Activities (AAA) inhouden en waardoor zich verschillende activiteiten met het paard binnen deze werkvormen onderscheiden.

Waarom niet het pure paard?

Er bestaan wereldwijd meerdere werkmodellen voor de inzet van het paard of andere dieren in Animal Assisted Therapies.

Organisaties die volgens het model (1) van Animal Mediated Assistance and Therapy werken gaan ervan uit dat er net zo min "het pure paard" "de pure aap" "de pure hond" als "de pure mens" bestaan. Wetenschappelijk onderzoek met diverse diersoorten heeft inmiddels aangetoond, dat deze visie ondersteund wordt. Wij hebben het met individuen te maken, die zodanig ook gerespecteerd worden binnen Animal Mediated Therapy en hun persoonlijkheid mee mogen nemen in de therapie. Er zijn andere modellen (2) binnen Animal Assisted Therapy waarbij dieren afgericht worden om op knopdruk op de cliënt te reageren of algemeen instinctgedrag op knopdruk afgeroepen wordt door de therapeut.

Dakorganisaties van AAT wereldwijd ondersteunen vooral model 1 vanwege aspecten van dierenvriendelijkheid en respect voor het therapiedier en eisen hiervoor ook vaardigheden van therapeut en therapiedier, die getoetst dienen te worden alvorens met een cliënt aan de slag te gaan.

SHP heeft voor model 1 gekozen De visie van SHP en zijn Equithérapeuten is:

Elk paard heeft zijn eigen persoonlijkheid, zijn eigen geschiedenis en behoeften en gevoelens en gaat als eigen (niet menselijke) persoonlijkheid een relatie en dialoog met de therapeut en de cliënt aan. Zowel therapeut als ook paard moeten op deze therapeutische setting voorbereid zijn, gezien het paard als persoonlijkheid op de therapeut en op de cliënt reageert. Daarom zijn ook settings nodig, die voor cliënt en paard te overzien en voor de therapeut correct te interpreteren zijn. Hiervoor zijn voor beiden therapeut en therapiepaard specifieke vaardigheden nodig. De therapeut zelf moet tijdens het proces in de driehoeksrelatie paard cliënt therapeut goed kunnen onderscheiden of de reacties van het paard te maken hebben met de cliënt, het proces, de therapeut of behoeften en gevoelens van het paard zelf. Het paard moet zodanig opgeleid en getraind zijn, dat de cliënt tijdens het bewegingsdialoog goed kan voelen en begrijpen, waarom het paard op zijn inbreng op de manier reageert als hij dat doet.

Waarom wel kwalificaties voor deze werkvorm?

Equitherapie SHP is doelmatige systematische procesbegeleiding met ondersteuning van het individuele therapiepaard als katalysator en co-therapeut. Mooie momenten komen er altijd in voor maar zijn niet het uitsluitende doel van Equitherapie SHP. Gaat het om iemand plezier met het paard laten beleven, dan spreken wij over Animal Assisted Activities maar indien wij over Equitherapie SHP praten, dan hebben wij het over een vorm van Animal Mediated Therapy.

SHP zelf en met haar een aantal internationaal actieve organisaties met die SHP coöpereren gaat het erom, dat aan cliënten en verwijzers duidelijk zou moeten worden verteld om welke activiteit het gaat (AAT of AAA) en volgens welk model gewerkt wordt. Gaat het om AAA, dan zijn er naar opvatting van deze organisaties minimaal hippische kwalificaties noodzakelijk. Gaat het om AAT dan komt bij de hippische kwalificaties nog de eis naar kwalificaties in de hulpverlening en AAT kwalificaties en vaardigheden, een ethische code en duidelijkheid richting cliënten en verwijzers over volgens welk model de therapeut werkt en waarom. Op basis daarvan kan hij een verantwoorde eigen keuze maken aan wie hij zich wil toevertrouwen voor zijn proces.

Redactie Horses, Doetinchem | 18-04-2010 | 14:29:45

Ik ben het helemaal met Simone eens. Op de website van Hippocampus, het bedrijf van Ulrike Thiel, staat dat dit het opleidingsinstituut voor SHP is. Hoezo belangenverstrengeling, Thiel is zelf voorzitter van die stichting, die wellicht geen winstoogmerk heeft. Het doel van de stichting is om op een andere manier geld bij Thiel binnen te krijgen.

7

Het is als Ab Osterhaus die als deskundige de prik tegen de Mexicaanse griep verplicht en vervolgens mede-eigenaar van de producent van die prik is. Foei!!!!

jan van de laar, haren | 16-04-2010 | 21:24:42

Ik ben van mening en vele met mij, dat de hele opzet gebaseerd is op een monopoly positie van de stichting SHP gezien hun standpunten en de vervolgcursussen die verplicht zijn te volgen.

De rol van mevrouw Thiel in deze casus is dat zij voorzitter is van het bestuur.

<http://www.equitherapie.org/page.php/Nieuwsbrieven-van-SHP-verstuur?print=1>

De onafhankelijkheid komt hier niet tot uitdrukking.

Simone de Kok, Amstelveen | 16-04-2010 | 20:46:34

Het is goed dat kwaliteit wordt nagestreefd maar of deze altijd binnen wordt gehaald middels een opleiding is nog de vraag. Ervaringsdeskundigen genoeg.....gelukkig. De issue wordt verdraaid binnen deze discussie.

Opmerkelijk, mw Thiel stelt het volgende " Het paard beschikt over zeer relevante eigenschappen en de bereidheid met de mens samen te werken en hem een spiegel voor te houden. Dat kan hij echter alleen doen in samenspel met een kundig therapeut, een systematisch therapieconcept en de juiste randvoorwaarden. Dan pas kan het zijn vaardigheden ontplooiën "

Beste mw Thiel, de ware aard van het paard (in al zijn puurheid) is de spiegel; hier komen geen vaardigheden aan te

pas!

Wat belangrijk is, is dat een client(e) blij is met de mooie momenten die hij/zij heeft meegemaakt in gezelschap van het paard.

Marlies, Holtum/Born | 16-04-2010 | 16:30:01

De redactie ontving onderstaande reactie van de organisatie SHP:

De organisatie SHP vindt het belangrijk te benadrukken, dat het niet gaat om een privé initiatief van Mevrouw Thiel en "haar cursussen", maar om een inmiddels 10 jaar op internationaal niveau coöpererende organisatie. Op de reacties die direct met Mevrouw Thiel te maken hebben willen wij uitsluitend feiten corrigeren die het werk van SHP in opspraak zouden kunnen brengen, omdat de uitspraken niet kloppen met de werkelijkheid.

Met vriendelijke groeten
Het bestuur SHP

Reactie SHP op reactie Jan van der Laar, Haren

Dr. Ulrike Thiel is zelf ongeveer 30 jaar geleden begonnen met Equithérapie als Psycholoog en Orthopedagoog, ze was ondermeer hoofd psychologische therapie bij Justitie (TBS inrichting toen nog in Oostenrijk). Haar instituut voor Equithérapie in Nederland bestaat inmiddels 15 jaar en haar positie als opleidingsleider bij SHP E NL 10 jaar. Sinds 10 jaar vertegenwoordigt ze SHP in diverse internationale werkgroepen over therapeutisch paardrijden. Dus ze is beslist geen nieuwkomer in dit vak. Ze beschikte over alle nodige diploma's en kwalificaties alvorens ze zelf als equithérapeut werkzaam was en heeft een aantal projecten over Equithérapie uitgevoerd voordat ze haar functie binnen de Stichting begon. Ze publiceert inmiddels meer dan 20 jaar internationaal over Equithérapie en wordt als deskundige op internationale congressen als speaker uitgenodigd. Het gaat niet om "haar cursussen" maar om sinds 10 jaar door SHP aangeboden en kwaliteitsbewaakte opleidingen met diverse docenten en examinatoren die allemaal over de bij SHP gepubliceerde kwalificaties beschikken om aan de opleiding mee te werken. (Eigen opleiding en diploma (bij een FATP organisatie), meer dan 8 jaar ervaring als Equithérapeut, docentenervaring en opleiding als groepsleider en/of supervisor. Het diploma wordt door SHP na controle door de opleidingscommissie SHP verleend, niet door Ulrike Thiel.

Reactie SHP op reactie Deborah, Zeewolde

Quote Deborah: "Elke erkende therapeut die ervaring heeft met paarden of instructeur is kan therapie geven met het paard.. Deze erkende therapeut kan namelijk van verschillende methodes gebruik maken.. dat kan zijn iets creatiefs, actief of muzikaal.. uiteraard kan dit ook het paard zijn."

Reactie SHP op quote: Niet alleen SHP maar ook andere internationale organisaties voor Animal assisted en mediated Assistance and Therapy zijn er allemaal mee eens, dat dit niet voldoende is. Hier bestaan inmiddels diverse kwaliteitsbewakingorganisaties (voor AMAT en AAT), die voor certificering van bedrijven en personen zorgen die in deze tak bezig zijn. SHP is aangesloten bij en in contact met een aantal daarvan. Dit om de dieren en de cliënten te beschermen en hun te helpen om te weten te komen waarop zij kunnen rekenen bij de keuze van een therapeut. SHP hanteert daarom ook een klachtenprocedure gezien SHP voor gecertificeerde Equithérapeuten SHP (beschermde merknaam binnen Benelux) kwaliteitsgarantie overneemt m.b.t. controle van de kwalificaties en bijscholingen.

Quote Deborah: Wat mevrouw Thiel graag wil is een monopoly op de equithérapeuten.. Dit snap ik ook want 9000 euro voor een opleiding, een verplichte lidmaatschap van haar vereniging anders raak je je `diploma` kwijt en regelmatige kostbare scholingen maken haar opleiding tot een enorme melkkoe...

Reactie SHP op quote: Mevrouw Thiel is niet SHP. SHP is een organisatie waarin diverse commissies de kwaliteit bewaken. Hiervoor bestaan richtlijnen en procedures, die gezamenlijk ontwikkeld zijn en die verder binnen de internationale organisatie FATP bewaakt worden op hun naleving. Mevrouw Thiel is alleen maar een van de bestuursleden en commissieleden die de organisatie draaiende houden. (Zie organisatiediagram op de homepage en in het attachment) En SHP zelf wil geen monopoly, maar biedt een merknaam en certificering aan, die cliënten van een aantal kwalificaties van de Equithérapeut SHP verzekert en via de merknaam Equithérapeut SHP ook kwaliteitsgarantie kan bieden. In het opiniëartikel worden Equithérapeuten SHP ondermeer als voorbeeld voor kwaliteitsbeleid genoemd, niet als de enige mogelijke. Er zijn ook nog ander organisaties die iets soortgelijks

aanbieden met wat ander kwaliteitseisen en een ander profiel van de door hun opgeleide therapeut (zie de vergelijkingstabel die ook op onze homepage aangeboden wordt) . Belangrijk lijkt ons, dat de cliënt na aanleiding van de transparant en duidelijk verstrekte informatie (van ons of vergelijkbare organisaties) een goede keuze kan maken en van een aantal kwaliteitskenmerken verzekerd kan zijn. Zelfbenoemde Equithérapeuten kunnen deze garantie daarom meestal niet bieden.

Reactie SHP op reactie Adri-Jan van der Velden, alphen NB

De opleiding Equithérapie is gebaseerd op een basisberoep in de zorg en deskundigheid met het procesmatig begeleiden van cliënten. De Equithérapeut brengt de deskundigheid over zijn cliënteel zelf uit zijn basisberoep mee en dient zich ook als Equithérapeut te specialiseren in het voor hem bekende cliënteel. Tijdens de opleiding leert hij de Equithérapie in zijn behandelmodel te integreren. De hiervoor benodigde vaardigheden worden binnen de opleiding ontwikkeld en getoetst. Is een Equithérapeut b.v. niet bekend met de behandelmodellen voor autisme, dan hoort hij ook geen autisten als Equithérapeut te begeleiden. Het certificeringssysteem van SHP waakt juist ervoor, dat zoiets juist niet gebeurt. Wat de Heer van der Velden hier als probleem opnoemt en voor Equithérapeuten SHP veronderstelt, zonder zich goed over de opleiding en richtlijnen voor Equithérapeuten SHP geïnformeerd te hebben. Vanwege bovengenoemde reden is een module Psychiatrie of verstandelijk gehandicapten ook niet van belang voor de opleiding Equithérapeut SHP.

Redactie Horses, Doetinchem | 16-04-2010 | 16:16:03

De redactie heeft een reactie verwijderd omdat deze niet voldeed aan de regels van Horses.nl. Het is niet toegestaan elkaar persoonlijk aan te vallen.

Redactie Horses, Doetinchem | 16-04-2010 | 13:42:45

Natuurlijk is een cursus nuttig en kan het ongetwijfeld tips opleveren.

Vreemd is alleen dat Ulrike in 2008 (!) is begonnen met haar cursussen, die twee jaar duren, en nu ineens doet alsof ze de allerbeste is en iedereen zich bij haar moet aansluiten.

Zelf schrijft ze: "Een analyse van deze websites toont aan dat therapie met behulp van het paard op dit moment kennelijk een hoge marktwaarde heeft."

9

Blijkbaar wil ze zelf op deze manier ook een graantje hiervan meepikken.

Ik ken mensen die al tien jaar bezig zijn in deze branche. Ik verwacht niet dat zij van een "nieuwkomer" denken wat te kunnen leren, hoewel niemand hiervoor te oud is.

Jan van der Laar, Haren | 16-04-2010 | 09:45:17

ik ben het eens met Peter hier onder mij...

Elke erkende therapeut die ervaring heeft met paarden of instructeur is kan therapie geven met het paard.. Deze erkende therapeut kan namelijk van verschillende methodes gebruik maken.. dat kan zijn iets creatiefs, actief of muzikaal.. uiteraard kan dit ook het paard zijn..

Wat mevrouw Thiel graag wil is een monopoly op de equithérapeuten.. Dit snap ik ook want 9000 euro voor een opleiding, een verplichte lidmaatschap van haar vereniging anders raak je je `diploma` kwijt en regelmatige kostbare scholingen maken haar opleiding tot een enorme melkkoe...

Dit neemt niet weg dat in haar opleiding wel veel nuttige informatie wordt verstrekt die voor een ieder die graag therapie wil geven met het paard wel een must is.. maar of je daar perse deze opleiding voor moet volgen.....

Deborah, Zeewolde | 15-04-2010 | 20:55:42

Natuurlijk is het goed om equithérapie te waarborgen. Vraag is alleen of daar een tweejarige cursus van 9000 euro voor nodig is.

Peter van Dussen, Leeuwarden | 15-04-2010 | 18:44:07

Het lijkt mij goed om kwaliteit na te willen streven. Zoals wel vaker is "de" kwaliteit niet eenvoudig te omschrijven, te "pakken". Moet je nu verstand hebben van paarden (en wat is dat dan?), van allerlei stoornissen en problematiek of van beiden?

Wanneer ik het opleidingstraject van de equitherapeut zie en lees waar zij allemaal deskundig in zouden zijn?

Quote van de site:

Doelgroepen voor orthopedagogische toepassingen zijn onder meer: autistische of ontwikkelingsvertraagde, hyperactieve kinderen, kinderen met sociale problemen, getraumatiseerde kinderen en kinderen met hechtingsproblemen, maar ook hoogbegaafde kinderen. Jeugdigen en volwassenen met depressieve klachten, eetstoornissen, drugs- of andere verslavingsproblemen. Ook wordt Equithérapie toegepast in de gezinstherapie, relatietherapie, in internaten en scholen voor moeilijk lerende kinderen of kinderen met sociale handicaps, in tbs-klinieken en psychiatrische klinieken en opvangcentra.

Einde quote.

In het opleidingstraject zie ik hiervoor geen enkele deskundigheid in terug. Dit suggereert ook dat de equitherapeut van al deze stoornissen deskundigheid in huis zou hebben. Op basis van de op de site gegeven info zou ik toch wel in twijfel willen trekken.

ABC Care heeft haar basis liggen in de deskundigheid in het begeleiden van cliënten met een psychiatrische en/of verstandelijke beperking of handicap. Daarnaast hebben wij verstand van paarden, zowel onder het zadel als aangespannen. Ook wij volgen diverse cursussen en houden onze expertise up to date.

Wellicht kunnen wij een module psychiatrie, verstandelijk gehandicapten verzorgen voor de opleiding tot equitherapeut. Ons inziens zou dat een hele waardevolle aanvulling kunnen zijn.

Zijn wij altijd bereid te leren van anderen en van onze fouten.

Met vriendelijke groet, Adri-Jan en Marian van der Velden van ABC Care
adri-Jan van der Velden, alphen NB | 15-04-2010 | 17:31:08